

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 34/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ж., због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. А.В., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Зајечару 4Кж2 бр. 132/15 од 09.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ж., адв. А.В., поднет против правноснажног решења Вишег суда у Зајечару 4Кж2 бр. 132/15 од 09.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару 3К бр. 578/12 од 23.11.2012. године окривљени Д.Ж. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 02.03.2009. године до 19.03.2009. године; од 05.06.2011. до 17.06.2011. године и од 20.11.2012. до 23.11.2012. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 3.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 69.400,00 динара у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, док је оштећени ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Решењем Основног суда у Зајечару Кв бр. 490/15 од 06.10.2015. године одбијен је захтев окривљеног Д.Ж. од 18.09.2015. године за утврђивање релативне застарелости извршења казне затвора у трајању од шест месеци на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зајечару 3К бр. 578/12 од 23.11.2012. године, као неоснован.

Виши суд у Зајечару је својим решењем 4Кж2 бр. 132/15 од 09.11.2015. године одбио као неосновану жалбу окривљеног Д.Ж. изјављену против решења Основног суда у Зајечару Кв бр. 490/15 од 06.10.2015. године.

Против правноснажног решења Вишег суда у Зајечару 4Кж2 бр. 132/15 од 09.11.2015. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ж., адв. А.В., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и побијано решење преиначи или пак укине и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ж., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети само окривљени у смислу члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Д.Ж., у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да погрешно Виши суд у Зајечару у побијаном решењу 4Кж2 бр. 132/15 од 09.11.2015. године, закључује да је правилно првостепени суд одбио као неоснован захтев осуђеног Д.Ж. за утврђивање релативне застарелости извршења казне у трајању од шест месеци на коју је осуђен правноснажном пресудом, јер је утврдио да је дана 21.02.2014. године дошло до прекида застарелости извршења казне, с`обзиром на чињеницу да је налогом Основног суда у Алексинцу ИК 320/13 од 21.02.2014. године наложено КПЗ Ниш да по укидању притвора који је одређен окривљеном Д.Ж. по другом кривичном предмету, обавести ПС Сокобања - Дежурну службу како би осуђеног спровели на издржавање казне затвора у Окружни затвор Лесковац.

По ставу браниоца како је окривљени Д.Ж. позив - налог за извршење казне затвора по пресуди Основног суда у Зајечару 3К бр. 578/12 од 23.11.2012. године,

лично примио само једном и то дана 11.09.2013. године, а налог Основног суда у Алексинцу упућен КПЗ Ниш, представља налог државној институцији како да поступи и у случају укидања притвора окривљеном а не лични позив окривљеном да се одазове ради издржавања казне то се не може говорити о прекиду застарелости извршења казне у конкретном случају, па је суд поступајући на описани начин повредио одредбу члана 56. ЗИКС-а.

По оцени Врховног касационог суда из образложења захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, произилази да бранилац окривљеног практично указује на повреду одредбе члана 107. став 3. и 5. КЗ, а наиме да у конкретном случају није постојала ни једна од законом прописаних ситуација, због којих застарелост извршења казне није могла да тече, па самим тим није ни било услова за примену одредби члана 107. став 3. и став 5. КЗ, што према наводима захтева, значи да је дана 11.09.2013. године, наступила релативна застарелост извршења казне према окривљеном по правноснажној пресуди Основног суда у Зајечару ЗК бр. 578/12 од 23.11.2012. године.

Међутим, како је право окривљеног за подношење захтева због повреде закона, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП, а повреда закона из члана 107. став 3. и 5. КЗ као и одредба члана 56. ЗИКС-а не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени преко свог браниоца могао поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио је као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**